

עת"א 12556/05/16 - ד ק נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 12556-05-16 ק(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני
העותר
כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'ניאנו
ד ק (אסיר) ע"י עו"ד אריאל פיצ'וטקה ממשרדו של עו"ד
אביגדור פלדמן
נגד
משיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

1. העותר נדון למאסר של 20 שנים בגין הרשעתו במספר רב של עבירות חבלה בכוונה מחמירה, עשרות עבירות של התעללות בקטין ועבירות של תקיפת קטין במסגרת פרשה רחבה יותר (שכונתה פרשת "הרב אליאור חן").

העותר נושא מאסרו ממרץ 2008 תום מאסרו מרץ 2028 מסווג לקטגוריה א', אסיר אלמל"ב זהו מאסרו הראשון.

2. העותר פנה בבקשה להוציאו לחופשה מיוחדת לרגל חתונת אחיו ביום 29.5.16 משעה 17:00 למשך 16 שעות.

המשיב דחה את הבקשה לחופשה חריגה על יסוד הטעמים הבאים:

א. סווג העותר בקטגוריה א'.

ב. התנגדות גורמי טיפול.

העותר הינו אסיר אלמ"ב. הוראות פרק ו' לפקודה מחייבות קבלת חוות דעת ועדת אלמ"ב. ב- 1.5.16 נדונה בקשתו של העותר בועדת אלמ"ב. כעולה מדו"ח הועדה העותר ממשיך להכחיש את האירוע המיוחס לו במסגרתו היכה את אחד הילדים עד שהילד הגיע למצב של צמח.(מצב בו שריו עד היום)גורמי הטיפול מתרשמים כי העותר ממזער פחות את חלקיו בנזק שנגרם לנפגעי העבירה. כיום

רואה עצמו כאחראי לחלקו בעבירות ומגלה אמפטיה ראשונית לנפגעי העבירה.

לצד זאת צוין כי העותר שולב בקבוצה טיפולית בנושא "מעגל השינוי". לדעת גורמי הטיפול העותר נמצא בראשיתו של הליך התפכחות וחרטה ראשונית אך זקוק להשתלב בטיפול מעמיק יותר בתחום עבירותיו אולם העותר מסרב להשתלב בטיפול בתחום האלמ"ב. משכך סברה הועדה כי טרם בשלו התנאים ליציאתו לחופשה לרבות לחופשה חריגה.

ג. התנגדות גורמי מודיעין בשב"ס, מבוססת על חמ"ן שלילי הקושר אותו למעורבות שלילית.

ד. התנגדות משטרת ישראל המבוססת על עמדת גורמי הטיפול כמפורט לעיל.

3. עתירת העותר מכוונת נגד סירובה של הרשות לאפשר לו לצאת לחופשה חריגה, ביום 29.5.16.

4. נטען כי במהלך מאסרו עבר העותר שני תהליך משמעותי ושינוי גדול. הוא הודה בעבירות המיוחסות לו, הביע חרטה ועבר בכלא הליך טיפולי של "שליטה בכעסים" והוא מוכן לעבור כל טיפול שיוצע לו. נטען כי בעבר נדחתה בקשתו לחופשה חריגה מן הטעם כי לא עבר טיפול בין כותלי הכלא והיום משעבר טיפול יש לאפשר יציאתו לחופשה חריגה.

נטען כי ועדת אלמ"ב ורשויות הכלא לא שקלו נכונה את מכלול השיקולים הרלבנטיים ולפיכך שגו בהחלטתם והעניין מצדיק התערבות בית המשפט.

ב"כ העותר מפנה לעת"א 21972-03-15 בעניינו של האסיר מסקלצי, אשר הורשע באותה פרשה יחד עם העותר ומרצה עונשו באותו אגף, אשר לו אושרה על ידי ביהמ"ש חופשה קצרה רגילה חרף הטענה כי לא השלים את הטיפול בקורס "שליטה בכעסים".

נטען כי התנהגותו של העותר בכלא טובה והוא משתף פעולה עם רשויות הכלא.

5. בדיון בפניי חזר ב"כ העותר על עיקרי טיעוניו והדגיש כי מאז הדיון בעתירה הקודמת שהגיש, עבר העותר הליך טיפולי ונתרם ממנו והטעם המיוחד מנוי בפקודה.

הוצגה חוות דעת פסיכיאטרית של פרופ ויצטום. להערכתו, כיום, מסוכנותו של העותר נמוכה, לאחר שעבר תהליך של התפכחות ושינוי ובהעדר קשר עם נפגעי העבירה מסוכנותו נמוכה ביותר.

6. ב"כ המשיב טענה, כי במסגרת השיקולים אין להתעלם מהחומרה היתרה של מעשיו של העותר

שכתוצאה מכך אחד הקטינים שהוכה על ידו שריו במצב של "צמח". עוד נטען כי לאור עמדתה של ועדת אלמ"ב ומאחר והעותר נמצא רק בראשיתו של ההליך הטיפולי נשקפת ממנו סכנה, העומדת בעינה כל עוד יסרב לקחת חלק בטיפול בתחום האלמ"ב.

הוצג לעיוני חלקו החסוי של דו"ח ועדת אלמ"ב לענייננו האמירה הרלוונטית מופיעה בסוף סעיף ג'.

7. אין חולק כי נישואין של אח הוא אחד מהטעמים המיוחדים המנויים בפקנ"צ 04.40.00 (פרק ח' סעיף 2(ד)) המאפשר יציאתו של אסיר לחופשה חריגה.

התנהגותו של העותר בכלא במהלך כל תקופת מאסרו היא חיובית למעט חמן שלילי מהעת האחרונה. (מידע המסתיים בספרות 3939).

על פי חוות דעת אלמ"ב העותר שולב בקבוצה טיפולית הודה ברוב העבירות המיוחדות לו והביע חרטה שנחוותה כאותנטית. על פי התרשמות גורמי הטיפול העותר נמצא בעיצומו של תהליך התפכחות וחרטה ראשונית של הנזק שגרם לנפגעי העבירה אך זקוק להשתלב בטיפול מעמיק יותר בתחום עבירותיו. לא הומלץ בעת הזאת, על יציאתו לחופשה.

העותר נמצא למעלה מ- 8 שנים בכלא, יציאה לחופשה היא פריבילגיה והשתתפות בטפול מהווה תנאי לקבלת פריבילגיה זו, אך לא נדרש סיום הטיפול. העותר הצהיר בביהמ"ש כי הוא מסכים לכל טפול. לעותר אין קשר עם קורבנות העבירה. מאסרו של העותר ממושך. בנסיבות אלה יציאה לחופשה ואפילו קצרה עשויה לתרום אנרגיות חיוביות לעותר ומוטיבציה להמשך ההליך הטיפולי.

השאלה, אם נפל פגם בהחלטת שב"ס שקיבלה את המלצת גורמי הטיפול ודחתה את הבקשה.

ככלל, בית המשפט אינו נוהג להתערב בהחלטות הנוגעות ליציאתו של אסיר לחופשה אלא במקרים חריגים וכבר נקבע בהקשר זה כי בית המשפט לא יחליף את שיקול דעתו של שירות בתי הסוהר בשיקול דעתו שלו.

בענייננו, בהתחשב באופיו של האירוע וכאשר ברור מאליו כי במקום ימצאו גם קטינים לא מצאתי כי החלטת שב"ס היא בלתי סבירה על פניה ונראה כי בעת קבלת ההחלטה היה מקום ליתן משקל לחומרתן היתרה של העבירות בהן הורשע ובסירובו אותה עת, להשתלב בטיפול בתחום האלמ"ב. מבלי להקל ראש במידע המודיעיני הרי מדובר בידיעה אחת אשר ספק אם יש בה כדי למנוע להעתר לבקשה.

סיכומו של דבר העתירה נדחית

עם זאת, בשל הדרך הארוכה שעשה העותר עד כה, ע"ע מומלץ לאשר לעותר חופשה חריגה, באחד הימים שבוע שלאחר החתונה, על פי בחירתו של העותר. מומלץ כי החופשה תהיה למשך 8 שעות בתנאי מעצר בית

מלא בביתו של אחיו של העותר או מקום אחר שיוסכם עליו, וזאת בכפוף להפקדה של 15,000 ₪ ובלווי שני ערבים צמודים. אם תאושר החופשה ימסור העותר לבדיקת שב"ס את הכתובת למעצר בית ושמות הערבים.

יש לבחון המלצה זו בנפש חפצה.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ו, 25 מאי 2016, בהעדר הצדדים.